

Canción de jinete

Federico García Lorca	Matti Rossi	Kirsi Kunnas
Córdoba. Lejana y sola.	Córdoba. Etäällä ja yksin.	Córdoba. Kaukana ja yksin.
Jaca negra, luna grande, y aceitunas en mi alforja. Aunque sepa los caminos yo nunca llegaré a Córdoba.	Suuri kuu, musta ratsu, laukussani oliiveja. Vaikka tunnen tiet en saavu koskaan Córdobaan.	Musta hepo, suuri kuu ja oliivit satulavyössä. Vaikka tunnen kaikki tiet en koskaan saavu Córdobaan.
Por el llano, por el viento, jaca negra, luna roja. La muerte me está mirando desde las torres de Córdoba.	Halki tasangon, päin tuulta, verikuu, musta ratsu. Córdoban torneista minua katsoo kuolema.	Tasangolla, tuulen halki, musta hepo, punainen kuu. Kuolema katsoo minuun, katsoo torneista Córdobaan.
¡Ay qué camino tan largo! ¡Ay mi jaca valerosa! ¡Ay que la muerte me espera, antes de llegar a Córdoba!	Voi pitkää, pitkää tietä! Voi urheaa ratsua! Minut korjaa kuolema jo ennen kuin saavun Córdobaan!	Voi miten tie on pitkä! Voi niin rohkea ratsu! Voi että kuolema odottaa ennen kuin ehdin Córdobaan.
Córdoba. Lejana y sola.	Córdoba. Etäällä ja yksin.	Córdoba. Kaukana ja yksin.